

Čís. 17362.

Vládní nařízení č. 280/1938 Sb. z. a n. má zpětnou působnost.

Výtku, že odvolací soud nebyl řádně obsazen (§ 28, odst. 1 č. 2 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.), jest posuzovati podle § 16 tohoto zákona ve znění uved. vl. nař., třebas rozsudky prvního i odvolacího soudu byly vyneseny a dovolání podáno přede dnem jeho právní účinnosti.

Pokud bylo učiněno zadost předpisu § 16 v novém znění.

(Rozh. ze dne 2. září 1939, Rv I 2225/38.)

V dovolání z rozsudku odvolacího soudu ve věcech pracovních uplatňovala žalobkyně mimo jiné též dovolací důvod § 503 čís. 1 c. ř. s., spatřujíc vytýkanou zmatečnost v tom, že odvolací soud nebyl řádně obsazen, poněvadž nebyli v souzené věci přibráni za členy odvolacího senátu přísedící téhož neb aspoň podobného povolání jako sporné strany.

Nejvyšší soud zrušil sice rozsudek odvolacího soudu, uloživ odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí, neshledal však vytýkanou zmatečnost za opodstatněnou a v otázce, o niž jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Podle § 28, odst. 1, č. 2 zákona č. 131/1931 Sb. z. a n. je zmatečností, nebyl-li soud řádně obsazen. Může tedy býti okolnost žalobcem vytýkaná zmatečností jen tehdy, byly-li jí porušeny předpisy o obsazení pracovních soudů. Zákon č. 131/1931 Sb. z. a n. určuje obsazení soudu v §§ 16 a 32. Předpisy tyto byly novelisovány vládním nařízením č. 280/1938 Sb. z. a n. Jsou to předpisy práva formálního, dotčené novely přísluší proto zpětná působnost (Sb. n. s. č. 2163 a 2240), a jest výtku zmatečností posuzovati podle § 16 dotč. zák. v novelisovaném znění. Nepřichází v úvahu rozhodnutí nejvyššího soudu č. 16458 Sb. n. s. Podle § 16, odst. 2 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. ve znění vlád. nař. č. 280/1938 Sb. z. a n., jenž platí podle § 32 tohoto zákona i pro obsazení odvolacího soudu ve sporech pracovních o hodnotu vyšší než 300 K, povolávají se přísedící k zasedání tak, aby náleželi těmž, a není-li to možno, aspoň k podobnému povolání jako jsou strany; není-li jich, povolává předseda k zasedání přísedící, kteří náležejí těmž nebo alespoň podobnému oboru, jako jsou strany. I toto novelisované znění § 16 dotč. zák. jest povahy velící a zakládá proto porušení tohoto předpisu zmatek podle § 28, odst. 1 č. 2 dotč. zák. Konaným šetřením bylo zjištěno, že při ústním odvolacím jednání dne 13. dubna 1938, u něhož bylo pro změnu v obsazení senátu jednáno znovu, byli členy odvolacího senátu za skupinu zaměstnavatelů Jaroslav E., který je majitelem realitní kanceláře a ustanoven pro »obory ostatní«, za skupinu zaměstnanců František H., který je soukromým úředníkem a ustanoven pro

obor potravinářský, a že přisedící E. byl přibrán proto, že nebylo možno povolati včas jiného přisedícího za zaměstnavatele. Poněvadž žalobkyně je soukromou úřednicí, jež byla zaměstnána v kanceláři obchodu s potravinami a textiliemi, bylo vyhověno předpisu § 16, odst. 2 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. ve znění vlád. nař. č. 280/1938 Sb. z. a n., když ze skupiny zaměstnavatelů byl přibrán za přisedící Jaroslav E., neboť nebylo možno přibrati přisedícího stejného nebo podobného povolání, nebo stejného oboru jako jsou strany, a přisedící tento jest ustanoven pro obory ostatní, tedy i pro obor, jež jest pokládati za obor podobný oboru strany. Přisedící H. pak náleží nejen stejnému oboru jako jsou strany, nýbrž i stejnému povolání.

Čís. 17363.

Třebas nebyl služební a disciplinární řád pro úředníky spořitelny schválen ministerstvem vnitra, může vůči zaměstnanci spořitelny platiti, stal-li se součástí obsahu jeho služební smlouvy; strany však mohou v služební smlouvě ujednat, že platnost disciplinárního řádu jest odložena až do doby jeho schválení ministerstvem vnitra.

(Rozh. ze dne 2. září 1939, Rv I 449/39.)

Srovn. rozh. Sb. n. s. čís. 15743.

Žalobce, ač byl již definitivním zaměstnancem žalované spořitelny, byl propuštěn s okamžitou platností bez jakýchkoliv nároků na výslužné nebo odbytné, aniž bylo s ním provedeno disciplinární řízení. Domáhá se proto výroku, že jeho služební poměr se žalovanou stranou, upravený služební smlouvou ze dne 24. ledna 1928, trvá a, že usnesení žalované spořitelny, jímž tento poměr byl zrušen, jest neplatné. Nižší soudy uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Podle dekretu ze dne 2. srpna 1928 stal se služební a disciplinární řád, schválený ve schůzi výboru žalované strany, konané dne 19. června 1928, součástí služební smlouvy mezi žalobcem a žalovanou spořitelnou. Podle § 43 tohoto služebního a disciplinárního řádu může spořitelna zrušiti služební poměr bez dodržení výpovědní lhůty u zaměstnanců definitivních podle ustanovení disciplinárního nebo pensijního řádu. Není sporu o tom, že žalobce jest definitivním zaměstnancem žalované strany a že byl propuštěn s okamžitou platností bez jakýchkoliv nároků na odbytné a bez jakýchkoliv nároků na výslužné, aniž bylo provedeno disciplinární řízení. Podle §§ 4 a 6 disciplinárního řádu lze vysloviti propuštění s okamžitou platností bez jakýchkoliv nároků na odbytné a bez jakýchkoliv nároků na výslužné jen na základě řádně provedeného řízení disciplinárního. Usnesení žalované spořitelny ze dne 21. ledna 1937, kterým byl služební poměr žalobcův zrušen, odporuje proto slu-